

Ugyan ki...?

Köszöntés: „Ne félj, Sion, ne csüggedj el! Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked. Összegyűjtöm azokat, akik szomorkodnak, mert nem ünnepelhetnek, bár közületek valók, és gyalázatot kell elszenvedniük (Zof 3,16-18).” Ámen.

Gyülekező ének: 33. zsoltár: 1.5-11. versei: „Nosza, istenfélő szent hívek...”

Fennálló ének: 247. dicséret 5. verse: „Szentek szentje vagy, ó Isten...”

Fő ének: 307: „Dicséretet mond nyelve mindennek...”

Előfohász: „Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megöled a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, mint a kotlós a csibéit szárnyai alá, de nem akartátok! Íme, elhagyottá lesz a ti házatok. De mondom nektek, nem láttok addig engem, míg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: Áldott, aki az Úr nevében jön (Lk 13, 34-35)!” Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 1. fejezet, 67-79.versei: *„Apja, Zakariás, betelt Szentlélekkel, és így prófétált: Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét. Erős szabadítót támasztott nekünk szolgájának, Dávidnak házából, amint kijelentette azt szent prófétái által örök időktől fogva, hogy megszabadítson ellenségeinktől, és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket; hogy irgalmasan cselekedjék atyáinkkal, és megemlékezzék szent szövetségéről, arról az esküről, amellyel megesküdött atyánknak, Ábrahámnak; és megadja nekünk, hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, félelem nélkül szolgáljunk neki, szentségben és igazságban őelőtte életünk minden napján. Téged pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétájának neveznek majd, mert az Úr előtt jársz, hogy elkészítsd az ő útjait, hogy megtanítsd népét az üdvösség ismeretére bűneik bocsánata által, Istenünk könyörülő irgalmáért, amellyel meglátogat minket a felkelő nap a magasságból, hogy világítson azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a béke útjára igazítsa.*

Előima: Egek nagy Királya, könyörülő és hithű Istenünk, szerető mennyei Édesatyánk a Jézus Krisztusban! Olyan jó, hogy az ember egyedül Benned nem csalatkozik. Mindenki kitér, mindenki elhagy, mindenki megaláz, mindenki mellőz, de Te ma is betérsz, meglátogatsz, felemelsz és szembe jössz velünk, mert úgy szeretsz, ahogyan ezen a földön senki soha nem fog. Halk és szelíd szavad hallható, csendes beszéded érthető, feddő kéréseid mögött ott van a szeretetteljes érdeklődés, hogy mi van velünk, honnan indultunk el, ki az, akinek a sorsa

bennünket nagyon aggaszt. Te, szívek és vesék vizsgálója, választottaidat nem hagyod el, megszánod, könyörülsz és irgalommal koronázod meg életünket. Így jövünk mindnyájan, szegényen, nyomorult voltunkban, koldus ruhában, rabigánk minden láncával, verejtékünk minden cseppjével, a világ minden kénye-kedvének kitéve, és kérünk, taníts meg e napok tiszta igazságára, ez adventi hetek igaz voltára, hogy Általad, Benned, gyógyuljon minden lélek. Melletted nyerjen igaz bűnbocsánatot a lelki Izráel, hogy ne fetrengjünk bűneinkben, hanem azokat megvallva éljünk örök boldogságban Nálad fenn a mennyben. Jöjj, és támasz teljes igényt ránk, jöjj és szavad törjön utakat mindannyiunk szívéhez, hogy megjobbuljon, hogy erősödjön, hogy felbátorodjon a teljes szeretet köteléke által, amelynek erős horgonya, csak Te vagy Krisztusunk, Megváltó Jézusunk. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 208. dicséret 5-6. versei: „Szólj hozzánk Uram...”

Textus: Jeremiás próféta könyve 15. fejezete, 5.11. versei: *„Ugyan ki könyörül rajtad, Jeruzsálem, és ki szánakozik rajtad? Ki tér be hozzád, hogy megkérdezze, jól vagy-e? Az Úr mondta: Javadat munkáltam, közbeléptem érted a veszedelem és nyomorúság idején az ellenséggel szemben.”*

**Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Isten prófétája gyakran kényszerül arra, hogy kimondja a legsúlyosabb szavakat. Szent kényszerpályán halad. Arról szól és azt mondja el, ami rá van bízva. Jeruzsálemet siratja. Istennek feltűnik prófétáján keresztül pedig ennek hangot ad, hogy nincsenek együttérzők. Jeruzsálem fájdalma senkinek se fáj. Jeruzsálem kínja senkit se érdekel. Senkinek nem érdeke, hogy Isten választott népének nagy városát megmentse. Senkinek se fáj az én fájdalmam. Senkinek se fáj az én betegségem. Senkinek se fáj az én magányom. Senkinek sem hiányzom. Senkinek. De végképp senkinek. Isten ezt az állapotot tárja Jeremiáson keresztül az Ő népe vezetői elé. A szövetségi hűség, amelyen keresztül gyönyörű koalíció jött létre Bábel ellen Egyiptommal az élen, egyszerre megszűnt, fel lett számolva. A cinkosok. A kolomposok. A nagyok, akik azt gondolják, hogy valakik, jólehet semmik (ld. Gal 6,3), magára hagyták Jeruzsálemet és kapui alatt megindul az ostrom. Méltányos segítségnyújtás. Kézen fekvő támogatás. Isten egyik nagy

ajándéka, hogy Ő a vigasztaló és a könyörülő. Aki Őt nem becsüli eléggé, pótolhatatlan veszteséget szerez magának. Elhagyni a könyörülő Istent és szövetkezni a könyörtelenekkel fájdalmas következményekkel jár. Együttérzést tanúsítani egyedül „*a könyörülő, igaz, hív*” (437. dicséret 4.verse), mindenkor hűséges Urunk, a Magasságos tud. Együtt-szomorkodás pillanataiban részt vállalni csak a kegyelmes Isten tud. Az ember fejet ráz és mély jóbi tapasztalatokkal csak ennyit mond: „*Nyomorult vigasztalók vagytok mindnyájan (Jób 16,2)!*” E mostani adventi áldások sorozatát akkor tapasztaljuk meg, ha rájövünk, hogy a vigasztalás kútfeje az egyedüli Úr. Ő tud velünk együtt sírni és Ő tud velünk együtt örülni. A hitnek ma is csak egy esélye van: kipróbálni Istent. Drága Testvérem! A mi Urunk ma arra hív, hogy lépj ki életed mélységes bugyraiból, és vedd be az Átala előírt gyógyszert, hogy meggyógyulj. Ne saját receptedet alkalmazd, ne te mond meg a lélek Orvosának, hogy mire van szükséged. Ne te írd elő a gyógymódot és a kúrát. A prófeta kimondja Jeruzsálemben az Istenbe vetett mély és reményteljes hit megszűnt befolyásolni az életet. De mi a helyzet Pozsonyban és a környékén? Már csak a csodahit táplálja sokunk lelkét? A hit eltűnt. A hit felszívódott. A hit elpárolgott. A bizakodó reménység. A beteljesedett reménység teljesen elillant. Senki nem vár már semmi jót senkitől az életben. Ez a keresztyén bizonyágtétel is sokszor. De az Úr a legnagyobb szomorúság felett is, betér Jeruzsálembe és prófétája által kérdez. A legalapvetőbb kérdést szegezi népének: Jól vagy-e? Úgy érezzük, hogy ez a kérdés csak a felszínt kapargatja? Azonban a helyes fordítás nem ez, hanem „Van-e békességed?” A héber ember nem tudja mi az a jóllevés, de a békesség hiányát azonnal észrevette. Isten tudja, hogy Izráelben és Júdában veszélyben van az élő reménység. Az igaz és a megmásíthatatlan élet Krisztusban. Veszélyben van. Istenünk könyörülő irgalmáért jön és folyamatos kapcsolatot tart fenn, mert tudja, hogy mi a lényegről mondunk le és a többi maszlagot pedig beengedtük az életünkbe. Jöhet minden, maradhat minden, ami hamisság. Csak senki ne

kérdezzen rá arra, ami fáj, arra, ami nehéz, arra, amiről nem szeretnék beszélni. Isten mindig arról akar veled és velem beszélni, amiről mi nem szeretnénk. Maradhat és jöhet minden, ami felszínes, mert kell az idill. Jöhet és maradhat, mert kell a meghittség. Jöhet és maradhat, mert kellene a jó illatok. Jöhet és maradhat minden, csak épp Isten ne szóljon bele a mi adventi készülésünkbe. Jöhet és maradhat minden, de Isten nem kell, mert Őt mindig más érdekeli. Maradjon ott, ahol van, a szentélyében, a magasságos mennyeiben. Maradjon ott és hagyjon pihenni, kikapcsolódni, úgy feltöltődni, ahogyan én szeretnék. Készülni, ahogyan én akarok. Isten ezt megítéli. Zakariásnak, a soron következő papnak, éppen ott a szentélyben arról beszélt, ami neki nagyon fáj. Eljött, hogy bemutassa az áldozatot, hogy bemenjen a szentek szentjébe, de Isten érte volt ott, nem másért. Az ő fájdalmaért, gyermektelenségéért, felesége megalázott voltaért, és ezáltal egész népe javáért. Isten nem hagyja szó nélkül a mi személyes életünk fájalmait. Én nem tudom, hogy a Te adventi készülésedben mi az, ami miatt némaságra vagy ítélve mint Zakariás, de Isten szól, az Úr szava élő és ható. (ld. Zsid 4,16) Ugyan ki, ha éppen neki nincs joga beleszólni abba, hogy milyen az életed. Ki fogja neked ebben a mai világban megmondani úgy igazán, úgy őszintén, olyan tisztán, ha nem Ő, hogy hol a hiba. Isten megmondja, mert szeret. Isten kijelenti, mert hűséges. A mi Istenünk egy Úr. Neki van hatalma. Isten meglátogat és a Te döntésed, hogy Ő csak vendég marad, vagy szállást vesz mindörökké bensődbe. A teljes öröm Isten áldó jelenléte és mindannak a rendezése, ami neked fáj. Ugyan ki fog téged pátyolgatni? Ugyan ki fog neked segíteni? Ugyan ki fog előtted folyamatosan megalázkodni? Ugyan ki fog veled olyat tenni, ami számodra életre szóló, meghatározó, kimagasló esemény lesz az életedben? Ugyan ki? Szüleid elfelejtkeznek rólad? Testvéreid, lelki testvéreid csak cikiznek és hibáidat látják? A nagy gyülekezetben pedig elvész életed, mert nem is tudod igazán, hogy ki ül melletted? Az otthoni ünnepi ebéd pedig már csak feladat, rutin, és minden más jobb, minthogy vendég, meghitt

asztalközösség, családias együttlét szervezőjévé és összetartozójává válj. Te keresed, de más nem keres. Te akard, de más már nem akarja. Te szeretnéd, de zárt ajtókra találsz. Ismerős? Te és más. Rájössz és rádöbbsz, hogy senkid nem maradt ezen a földön, csak az Isten, Akinek Te vagy a fontos. Senkid. Csak Ő. Szomorú megtapasztalás ez, ezért marad magára minden próféta. Ezért marad magára minden szolga. Kidobták, Isten szedte rá, úgy kell neki. Ez van. Ezt dobta a gép. Ezt pedig ma már senki sem akarja vállalni. Kolonc, nyűg, teher és iga. Ki akar manapság teherré válni? Ki akar többet vállalni a kapcsolatokból? Ki akar többet adni önmagából? Ki akar? Senki? Ugyan ki? Ki lesz diakónus a gyülekezetünkben? Ki lesz presbiter a gyülekezetünkben? Ki lesz gondnok a gyülekezetünkben? Ki lesz hűséges feleség és segítőtárs? Ki lesz mellé-álló, beleérző testvér? Ki lesz? Ugyan ki? Egyedül Isten. Ő mindig felkészült. Ő mindig készen áll a veszedelem idején jön és segít. A bús árvaságban Örökkévaló Atya. A tanácstalanságban Csodálatos Tanácsos. Az erőtlenség idején Erős Isten. A békétlenség és nyugtalanság helyzeteiben Békesség Fejedelme. Az Urat sohasem a felszín érdekli. Istenünk nem a felszínen tapogatózik. Érvényes erre is az ő kiáltó szava a jól begyakorolt Péterek felé: *„Evezz a mélyre és vedd ki a hálót (ld. Lk 5,4)!”* Jeruzsálem sanyarú állapotát ugyan ki rendezi majd? Ő, drága testvéreim, Aki a múltban is rendezte és Aki a dicstelen má-ban is rákérdez lényegre törően az élet habos oldalaira. Zakariás ezt a saját bőrén tapasztalta, ezért tudja megénekelni víg örömmel, teljes ráhagyatkozással a menyre, pedig még nagyon csak a kezdetét látja Isten ígéreteinek. Isten Őt meglátogatta és családján keresztül az Ő szeretett népét és tette ezt könyörülő irgalmáért. Nem azért, mert valami Neki kell, valamit szeretne kicsikarni az embertől, vagy épp szövetségesnek akarja valaki ellen felhasználni. Nem! Úgy szereti az embert, ahogy van. Úgy keresi az embert, amilyen állapotban van. Úgy találja az embert, ahogyan az ember akarja. Ő sír igazán Jeruzsálem felett. Ő bánkódik igazán minden élet felett. Ő látogat meg. Ő nyitja rád az ajtót. Ő veled vacsorál. Ő a te

benső szobád állandó tagja. Javadat munkálja. Közbelép. Beszélget veled. Ő. Ugyan ki? Egyedül Ő. Sírásod öröme fordítja, életedet megváltja, beteljesedéssé válik hited, épp ezért Zakariással te is együtt énekelheted ma ez adventi csendben: „Áldott legyen Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta és megváltotta népét.” Ámen.

Utóima: „...egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok (Lk 21,28)!”

„Emlékezetessé tette csodáit, kegyelmes és irgalmas az Úr (Zsolt 111,4).”

„Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban (Zsolt 27,14)!”

„De nem kell sietve vonulnotok, nem kell futva mennetek, mert az Úr jár előttetek, Izráel Istene lesz mögöttetek is (Ézs 52,12).”

„Ezért tehát még jobban kell figyelniük a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk (Zsid 2,1).”

„Nem ember az Isten, hogy hazudnék, nem embernek fia, hogy bármit megbánna. Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít (4Móz 23,19)?”

„...senki sem ragadhatja ki őket az Atya kezéből (Jn 10,29).”

„Figyeljete csak ide, szeretett testvéreim: vajon nem Isten választotta-e ki azokat, akik a világ szemében szegények, hogy hitben gazdagok legyenek, és örököljék azt az országot, amelyet Isten az őt szeretőknek ígért (Jak 2,5)?”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Viszonzásul pedig, mint gyermekeimhez szólok: tárjátok ki ti is szíveteket (IIKor 6,13).”

Áldás: „Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben (IIThessz 2,16-17).” Ámen.

Záró ének: 305. dicséret: „Álmétkodással csudáljuk...”